

ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ι. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ. - ΔΙΗΧΕΙΡΙΣΤΗΣ: Θ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Βραβεία: Παλατιά, Μουρχανέ, Νορμιο-Χαυ, Αρ. 12-13 Τηλ. Ρέτα 1688.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΟΥ ΕΙΣ ΓΑΛΛΙΑΝ

Δός μου, δός μου, δέσποινα Γαλλία, δός μου την
ροήθειάν σου και ποτέ-ποτέ μακράν σου μή α΄φίνεις,
ώ Γαλλίη δός μου

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΕΛΕΟΛΟΓΙΑ

‘Ο δάσκαλος μας μᾶς πῆρε, μὰ φορὰ κ’ ἐνὰ καιρὸ, νὰ μᾶς πᾶη σιτὴν ἐξοχὴν. ‘Ο μακαρίτης ἦτανε ποτισμένο, ἀπ’ τὸ «Γερουσιασθῆ» τῆς ἐποχῆς του καὶ προσπαθοῖσε πότε-πότε νὰ τοῦ μοιάζῃ. ‘Οσο θυμᾶσαι μάλιστα, δὲν ἐπαίξε καὶ πολὺ ἀσχημα τὸ ρόλο του. Μᾶς τριγυροῦσε σιὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους, μᾶς ἔδειχνε τὶς φυσικὰς ὀμορφίαις, μᾶς ἐξηγοῦσε ὅσα μποροῦσε νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ ὁ ἀνθρώπος, κ’ ἔτσι, παίζοντας καὶ γελώντας, προσπαθοῦσε νὰ μᾶς χύσῃ σὲ μυστὰ καὶ μὲς λίγη φυσικὴ ἱστορία, λίγη βοτανικὴ, λίγη ζωολογία, λίγη ἀπ’ ὅλα τέλος πάντων. Μὰ εἶχε κ’ ἓνα κακὸ ἰδιόμορφον, αὐτὸς δάσκαλος.

Κακὸ γιὰ τὸ ἔνωτό του περισσώτερον παρὰ γιὰ μᾶς. Ἦτανε παραπολὺ ἀνθρωπογενετικὸς καὶ παραπολὺ τελεολόγος.

Κ’ ἔτσι τὴν παιδείαν συχνὰ καὶ πολὺ συχνὰ ἀβροσε κακοῦρα, ὅταν μὴ διαβολικὴ καὶ αἰδιδιτικὴ ἀπορία βροχότανε νὰ ζητήσῃ ἀπ’ τὴ σοφίαν του κάποιον ἀπάντησιν πού δὲν ἦτανε εὐδαλὸν πάντα νὰ τοῦ ᾄ.

Μὲτ’ ἄρα θυμᾶμαι, μᾶς μιλῶσε γιὰ τὰ χηρῆματα πουλιὰ καὶ γιὰ τὰ χηρῆματα ἔντομα, μ’ ἓναν ἐνθουσιασμό, πού ἔκανε τὰ μεγάλα, γαλανὰ τοῦ μᾶτι ν’ ἀνοίγωνται ὀλοστρόγγυλα, σὲ μὴν θερηκεντικὴ ἔκπαι.

—Βλέπασε, λοιπόν, παιδιὰ, μᾶς ἔλεγε, πῶς ἴποτε δὲν εἶνε περικτὸ στή Φύσιν.

Τὰ καθεστὶ ἔχει τὸν προσρισμό του.

‘Ο πελαργὸς τρώει τὰ φεῖδα, πού μᾶς διαγκάνουν, τὰ γελιδόνια τρώει τὰ ἔντομα πού κινιστρέφουν τὰ σπικτὰ μας, κάθε πλάσμα τοῦ Δημιουργοῦ, πού τὸ νομίζουμε περικτὸ σ’ αὐτὸν τὸν κόσμον εἶνε πλασμένον γιὰ νὰ κάμῃ κ’ ἀπὸ ἓνα καλὸ στὸν ἀνθρώπον.

Εἶχαμε ἀνοίξῃ ὅλοι μὴ πῆχῃ τὸ στόμα μας καὶ τὸν ἀκούγαμε. Καθένας δὲν εἶχε συλλογισθῆ νὰ ρωτήσῃ, γιὰ τὸν Δημιουργὸς ἔκαμε τὸν πελαργὸ νὰ τρώῃ τὸ φεῖδι, μὴ φορὰ πού μποροῦσε ἀξιόλογα νὰ μὴν κινή οὔτε τὸ φεῖδι γιὰ νὰ τρώγεται, οὔτε τὸν πελαργὸ γιὰ νὰ τρώῃ. Ἄφρον μάλιστα τὸ φεῖδι δὲν φαίνεται νὰ χηρῆσιμῆ γιὰ τίποτ’ ἄλλο, παρὰ γιὰ νὰ διαγκάνῃ τὸν ἀνθρώπον. ‘Ο σωμαθῆτης μας ὅμως ὁ Κοκκινότριχης, πού τὸ παρατσούκλι του εἶχε σβέσῃ τὸ ἀληθινὸν τοῦ ὄνομα, ἓνα τετραπέρατο παιδί κ’ ἔσα πειροχίθῃ τοῦ

Διαβόλου, ἄρχισε νὰ ξύνη τὸ κεφάλι του. ‘Ο δάσκαλος πού πολλές φορὰς εἶχε πελαγῶσῃ ὁ δυστυχημένους, ἀπ’ τὶς ἀδικρίτες ἀπορίαις τοῦ Κοκκινότριχῆ, γύρισε καὶ τὸν ἀγροικύτταξε. ‘Υστερα τοῖς εἰπεμισὰ θυμωμένον καὶ μισὰ εἰρωνικὰ:

—Γιὰ τί ξεῖ τὸ κεφάλι σου, Κοκκινότριχῆ; ψεῖρες ἔχεις;

‘Ο Κοκκινότριχῆς ἄλλα πού δὲν γύρευε.

—Δὲν μοῦ λές, δάσκαλε; ρώτησε, κντ τάξονιάς τον κατὰματα ‘Ελακράγμα ἦθεῖα νὰ ρωτήσω.

‘Ο δάσκαλος ξύνησε λιγάκι τὰ μούτρα του, μὰ κρατῆ ἦκε πάλι χαμιγέλωσε, μὲ μὴ κ λωσύνη, πού δάγκωνε.

—Νὰ ρωτήσῃ, παιδί μου. ‘Οποῖος ρωτᾷ εἰ μὴ ἴναι.

‘Ο Κοκκινότριχῆς πῆρε θάρρος.

—Γιὰτί τίς ἔκαμε ὁ Θεὸς τίς ψεῖρες;

‘Ο δάσκαλος κοκκίνησε μὴ στιγμῆ. ‘Υστερα τῶν ἔξῃ καὶ σιὰ ἔστω.

—‘Α. δὲν καταλαβ ἴναις, Κοκκινότριχῆ, γιὰτί τίς ἔκαμε; Γιὰ νὰ σὲ ψεῖρῆ ἢ μάννα σου τὸ β. ἄδν, μωρὸ μάτια μου.

‘Ολα τὰ παιδιὰ γελῶσανε καὶ τὸ ἐπεισόδιον τέλειωσε ὡς ἐκεῖ.

‘Υστερ’ ἀπὸ χρόνιον ἔσχε ἀνταμαθῆναι κάποτε μὲ τὸν παλιὸν μου τὸ δάσκαλο.

—Θυμᾶσαι τὸν Κοκκινότριχῆ, καλὴν τὴν ὥρα; μοῦ εἶπε, πού τότε σπάζῃ τὸ κεφάλι μου νὰ βροῦ γιὰτί τίς ἔκαμε ὁ Θεὸς τίς ψεῖρες. Ὡστόσο γὰν ἐρχότανε πάλι τὸ διαβολὸν παιδί νὰ με ρωτήσῃ, δὲν θὰ ἤξευρα κ’ νὰ τοῦ ἀπαντήσω.

—Προχθὲς διαβόλῃς εἶνε χηρὸ τοῦ ‘Υπουργοῦ τῆς Παιδείας, γιὰ τὴν προφύλαξιν ἀπὸ τὸν ἐξουθενισμὸν τοῦ τυφοῦ, καὶ βλέποντας ἄρθρον ἐκπερῆσε ἄρθρον νὰ ἐξηγοῦνε πῶς ἢ ψεῖρες μετὰδίδουν τὴν τρομερὴν ἀρρώθειαν κ’ μετὰ μὴν πρέπει νὰ εἶς κνηγ ἔνε συλλογισθῆκα τὸν παλιὸν μου δάσκαλο, πού πέθανε μὲ τὸ παράπονον χηρὸς νὰ βροῦ ποτὲ τὸν τελεολογικὸν λόγον τῆς δημιουργίαις τῶν ψεῖρων. ‘Αν ἐξοῖσε ὁ πτωχὸς στίς ἡμέρας μας θὰ μποροῦσε τώρα ν’ ἀποστομώσῃ κ’ αὐτὸς τὸν τετραπέρατον Κοκκινότριχῆ.

—‘Ο Δημιουργὸς πατὴρ μου, ἔλασε τίς ψεῖρες, γιὰ νὰ μεταδίδουν τὸν ἐξανθηματικὸν τυφόν.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

*Αφίξεις.

‘Επανεκίτησαν εἰς Ἀνδριανουπόλεω ὁ ἡμέτερος φίλος κ Σίμων Ρωσσοῦτος.

‘Επιστρεφόμενος ἐν Θεσσαλονικίαις ὁ γνωστὸς γελιογράφος καὶ ἡμέτερος φίλος κ. Ν. Καστανίτης.

ΟΔΟΙ Εἰς τὴν «ΚΑΛΗΝ ΑΓΟΡΑΝ»

Πέραν, Μπαλοῦκ-Παζάρ, ἀρ 11.

‘Εχει τ’ ἀγνώτερα βούτυρα, τὰ καλύτερα ἔλαια, μεζέλικα πάσης ἀρεσκείας. κλπ.

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΘΙΑΣΟΣ ΚΥΒΕΛΗΣ

‘Ηρχιος τὰς παραστάσεις τοῦ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου μὲ ἀληθινὴν κοσμοπλημμύραν. ‘Ο θίασος τῆς κ. Κυβέλης τελείως καθηρικισμένον ἀπὸ ἠθοποιούς πού ζεύουσιν νὰ κρατῆσιν τοὺς ρόλους των, μᾶς ξαναθῆμιος τ περασμένα χρόνια πού εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Βαριετέ τὴν χειροκροτῆται τὸ κοινόν μας. Διπλάσια, τριπλάσια τὴν χειροκροτῆται τὸ κοινόν μας καὶ τὴν ἀναγκάζει νὰ ξαναβγῆ εἰς τὴν σκηνὴν καὶ νὰ χαιρετήσῃ μὲ χαμογέλο παρασημασθεῖς. Ποθοῦσε τὸ κοινόν μας τὴν τέχνην τῆς κ. Κυβέλης, ποθοῦσε νὰ χορεύσῃ τὸ καλλιτεχνικόν τῆς τάλαντον. Διπλὰ καὶ δὲν σταματᾷ ἢ δίνα τιν, γι’ αὐτὸ καταπλημμυρεῖ κάθε βράδι τὸ Νέον Θέατρον καὶ ἀπολαύει τὸ τάλαντον τῆς μεγάλης καλλιτέχνιδος. Τὸ ὄνομα τῆς κ. Κυβέλης ἀληθινὰ μεγάλως ἐτίμησε τὸ τὸ ἑλληνικὸν θέατρον καὶ θα το τιμᾷ.

—‘Αγαθὸς — Α. Bisson. ‘Εργον ἀρμετὰ δυνατὸν πού ἤθελε πολλὴν τέχνην καὶ μὴ τέχνης Κυβέλης ἀνάδειξε ἓνα φυσικὸ καὶ τέλειον ρόλο Ἀγιάστου γυναικός. Τὸν ρόλον τῆς Ζακλίνης ἢ κ Κυβέλης διέπλωσε καὶ ἀπέδωσε ὅπως ἤθελε ὁ Bisson.

‘Ο κ. Λούης ἔχει τάλαντον ἀπὸ τὸ ὀμιλοῦν ἀπὸ τὴν πρώην παραστάσει τῆς ‘Εχθρᾶς πού ἐπαίξε μὲ ἀληθινὴν τέχνην του. Εἶνε λιγὰκι αὐστηρὸς πάντοτε πού ὀνομασία παρουσιάζεται μαλακὸς χαρακτῆρ, μὰ αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει τὸν ν’ ἀποδίδῃ τελείως τοὺς ρόλους πού ἀναλαμβάνει νὰ διδάξῃ. Διοδάνειται καὶ παίζει ‘Ο κ. Χαλκὸς θινὸς ἀρμετὰ καλὸς καὶ ὁ κ. Παπαγεωργίου φυσικὸς καὶ μὲ πάθος παίζει εἰς τὴν ἀντὶν πρώην. Γαῖθὸν οὖν τοῦ Μπουαδὸν De Fleurs et Caillavet— ‘Η κ. Κυβέλη ἐπικρατεῖται τίτλια τὸν ρόλον τῆς Ἰδιότροπης καὶ ἀγέλειστη Μισελῶ. ‘Ο κ. Λ. Λαμπριώτης ὁ ἀμίμητος κομμικὸς, πού τὸ κοινόν μας τὸν περιμνε μ’ ἀνταρροσῆσι νὰ γέλωσῃ, νὰ ξεσπορῆσθῇ μὲ τὴν κομμικότητα τῶν ρόλων ἐπιτίλους τὸν ἀπολαύει. ‘Ενας ἀπαθὴς καὶ φυσικὸς Μπουαλὶν ἐπιτηγάνει πάντα νὰ ἐχρησασθῆ τῆς ἐρωτικῆς μὲ ἰδιότη τὸν τρόπον. Αἰ’ Ἄιδες Α. Μηλιᾶδου καὶ Π. Φιλιππίδου παίζουν μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ματορθεῖνον νὰ παρουσιάζουν καλῶς τοὺς ρόλους των.

Κόσμη τῶν κινήσεων. — ‘Εργον πολὺ δραματικόν ἔχει μὴσα τὸν μὴ ἐμπορῆ ψυχολογία. ‘Εργον ὄχι γιὰ τοὺς πολλούς γιὰτί δὲν εἶναι διὰ τὴν νὰ καταλάβουν τὴν τρέλλα τῆς Μαρίας Στέλλας πού ἢ κ. Κυβέλη ἀπέροχα, θανμάσια ἀποδίδει. Σκηνοθεσία θεσημασία.

‘Ο κ. Λούης ἀναδεικνύει τίτλιον ἓνα ρόλον τοῦ καλλιτέχνου Μαρσέλλου πού ἀγαπᾷ τὴν παράστη σιτὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν Μορία Στέλλα. ‘Ο κ. Παπαγεωργίου πολὺ καλός. Καὶ ἢ Ἄιδες Φιλιππίδου καταχρημασθεῖται ὡς βοσκὸς μὲ τὸ ἔμμορον τραγῆδι τὸ ἔστων τραγῆδι μὲ σιγαλῆ καὶ γλυκίαι φωνὴ καὶ ἀναγκάζεται νὰ τὸ ἐπανέλθῃ γιὰ νὰ σταματήσουν τὰ καταγέσθη χειροκροτήματα.

‘Η Ἄιδες Α. Μηλιᾶδου καὶ ἢ κ. Σ. Ἄλκαίου ἀμίμητα καὶ ἐκτελέματα ἐσοκρῆσται τὸν ρόλον τῆς σιλόβας Σμαρίνας.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΒΑΡΙΕΤΕ

Σαξά Μασολλάνη. — ‘Η γλυκίαι σουμ’ πρέπει τὸν πρώην θίασον τῆς κ. Καλλινῆς πού μᾶς ἐθέτωσε νὰ τὴν χειροκροτῆσῃ τῆς ἀμείμητες ἐπιτεχίας τῆς μὲ τὸν βαρῆτονον κ. Γλυκίον δίδει τὸ Σάββατον εἰς τὸ Βαριετέ ἑκτακτον πανηγυρῆ τῆς ἐπιτεχίας.

‘Ολοι ὀφείλομεν νὰ ἐπιστηρῆσθῃν ἀνεξαιρέτως τοὺς καλούς αὐτοὺς ἠθοποιούς πού μᾶς χηρῆσαν ἀληθινῶς βραδύς εἰς τὸ Νέον Θέατρον. ‘Ο θεατρικογῆμᾶθος

Τὸ μωρὸ εἰς τὸν Ἄγγλ. — Ἐννοια σου καὶ θὰ
μεγαλώσω γιὰ νὰ σὲ σκοτώσω.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

—Δὲν σὲ κάνει λάθος. Τότε κι' ἐγὼ πᾶρα λίγο τρομῶμαι.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΑΔΟΥ

ΒΙΡΓΙΝΙΑ

ΡΟΔΙΝΟ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑ

(Συνέχεια)

Με είδε στα μάτια με τὰ γυμνά κόνιο
ματιά της και σκουπίζοντας τὰ δάκρυά
της πάλιν προχώρησε.....

Μά ή μέρα δέν ξεύρω τί έπαθε. Ήταν
σάν τρελλός, κυριευμένος από μανία.

Θάρρος κι' ό διάβολος τόν έκυριέναι

Μ' αγαπούσε όμως και παιό πολύ από
κάθε φορά. Σάν διαβόλοι μ' άγγέλους
νά μάχωνταν στην ψυχή του, ποιά νά
ήταν η νίκη. Και μιά ύπερπροδοσαν οι
οί άγγελλοι και μιά οι διάβολοι. Δέν ή
ξευρε πώς νά με φιλήση.

Δέν ήθελε νά ξεύρη τόν κόσμο έκείνην
τήν στιγμή, ούτε σιασιά είδησι ήθελε απ'
αϊών.

Είχε τόσην δύναμιν τ' άγκάλιασμά
του, καθ' όσον, πώς δά με κοιούσαν.
Τό φιλή του είχε άγριο πάθος και τή
χέλη του ξεκολλούσαν μόνο από κούρασ.
Τ' άγκάλιασμά του με την αγιότητα του με
γεννούσε της χειρότερης σκέψης κι' έρωμα
από φόβον μή ξεύρω τος τί νά κάμω.
Τόν αγαπούσα όμως και πίστινα άλητα
νά στον φόβο μου. Πρώτη φορά αυτό
στην ζωή μου. Γιατί ποτέ δέν σκέφθηκα
καθ' έκείνος με τήν μεγάλη καρδιά ήταν
άξιος νά κάμη κακό σε μιάν οδυνητή γε-
ναίκα καθ' όσον αγαπούσε για όλα στον
κόσμο. Μά δασος κι' άν είναι έρωμα για
κάτι άόριστο.

Τι ήθελε δέν ήξερα, μή άπορρησα για
τόν άγρονόμω της αγάπης του.

Μπόρεσα, νά νο ώσω ύστερα, πώς...
ποθούσε. Τρόμαξα ταραχθήκα δυνατά.
Κάθε δυναμω, κάθε θέλησος μ' έλειπε.
'Απ' αγάπη κι' από φοβικό φόβο παρά-
λυσα. Κ' έκείνος ήμινε κύριος της καρ-
διάς και το σώματός μου. Ηγάλη του ή
τόνωση σ ήν ζωή μου. Κι' άν άκόμη ζητού-
σε νά σκοτώσω τόν πατέρα και την μη-
τέρα μου, για νά έχω την εδνυχία της
αγάπης του θα τό έκαμνα χωρίς δισταγμό.

Μά μπορούσε ποτέ έκείνος νά ποθήσθ
δ,τι είχε ιδιαίτερον σιόν κόσμο του, μπο-
ρούσε, νά ηρώσθ το άγνότέρό του, την
αγάπη του; (Ούτε λεπτό δέν το φαντάσθ)

κα ποτέ. Και έρωμα πόθησε μιά
άπόλασι για νά γκαρμίσθ ολόχρονα
παλάτιω, νά καταξματίσθ ολόανθρωπη.

(*Ακολουθεί)

J. K. Jerome

ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟ

Ποιά μίσος είναι έκείνο καθ' όσον μαλάσσε-
ται, κυτιάζοντας εις ένός άθάου βρέφους το
τρομαγμένο πάντα προσώπιον από ορφάνια,
από αδυναμία, εμπρός εις αϊτός της μεγάλης
πύλης καθ' όσον άνοιγουν κάτω εις τόν κόσμο;

'Ο κόσμος! ό ολότιόγουρα μικρός κόσμος!

Τι όπύρηντος, τί μωστηριώδης τόπος πρέ-
πει νά φαίνεται άθως, σιγά μαν α έ ως μικρού
παιδιού! Τι κερθέντο δάσος, τί χώρα άνα-
ξερενήτος θα είναι γι' αϊτιά, τό μικρό μπαγ-
τοπδάκι του σπιτιού του! Τι περιφρμα; άπο-
καλίψεις δέν θα κάμουν στο κάλλος, καθ' ει-
ναι κάτω από την σκέλα. Μά τί τρόμο δέν
θα κυτιάζουν κάτω τόν μεγάλο δρόμο, γυμνά
θαυμασμό, σάν έμείς τα μεγάλα παιδιά όταν
κυτιάζουμε άγνίς τα άστρα, όπου τό πάν τε-
λειώνει.

Και κάτω εις άδέν τόν μεγάλο δρόμο —
τόν μακρό, τόν κερθέντο δρόμο της ζωής καθ'
έσπεινται έμπρός σου. — Τι βαθεία, τί σο-
βαρές ματιές, δέν φανταστία νά καθ' σίχων.
Και πάποτε, τί άκρίβεις, τί περιφρμας.

Είλα ένα μικρόν νά θέσω με τήν νύκτα εις τό
κατώφλι ένός γκαρμισμένου διαδρόμου και
δέν θα ξεχώσω ποτέ τό βλέμμα καθ' με φάσος,
έκει κοντά ένα φανός, στο πελάγιό του πρόσω-
πο' ένα βλέμμα μα της άπελαισός, ως άν από
τό ζοφερό διάδρομο, τό φάσμα της μύσης του
ζωής σηκώσθι σαν άλλος Χθρος και νέκρωσι
την καρδιά του από φρίκη.

Μικρούλας, τρυφερά πόδια, καθ' μόλις
έσχιζετε τόν μακρό, τόν κερθέντο σας δρό-
μο.

'Ημείς γκαρμισθιάς, μακρού κάτω εις
τά τέρμα του σταδίου, ζούλις μπορούμε, νά
σταθοίμε μιά στιγμή για νά νά σός στείλον-
με ένα χαι ζετιόμο.

Προβαίνονται δειλά από την σκοτεινή όμί-
χλη καθ' σός σκεπάζει και ήμείς γκαρμιντες τό
πρόσωπο σός βλέπουμε εις την άλλην άκρη,
τόσο μικρό, τόσο άδύνατο, νά στέκασθ στο
χείλος του ύψηλοδ βουνού με τή χερσία σας
άνοιγμένα σε μιά. 'Ο Θεός ως σός φυλάγη.
Θά θέλομε, νά σταθοίμε και νά πάρουμε τή
χερσία σας μέσα εις τή δική μας; μιά καθ'
μεγάλω άπεινού τό βρογγιό φθάνει άγρια σ'
αϊτιά μας και δέν μπορούμε νά χέσωμε λεπτό

Πρέπει νά τρέξουμε, νά κάνομε φτερά, για-
τί κάτω εις την άκρογυαλία πελώρια κορά-
βια μός ηρσιάνουν, για ν' άνοξουν τα μω-
ρατους πανιά.

(*Εκ του 'Αγγλικού) Π. Αντωνίλλης.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΙΑΣ

JEAN RICHERIN
de l'Académie française.

ΜΙΑ ΕΡΩΜΕΝΗ

(Συνέχεια)

— Είμποροί σου νά σε θαυμάσω, αγαπητέ μου
φιλε, αλλά δέν θα είμποροίσα νά σε κρίνω
ένεκα τό αισθημά μου. Πρέπει
ένάν θέλεις νά έργασθής με έλπίδας έπιτυ-
χίας, νά συνανασθρήσαι με άνθρωπος του
έπαγγελματός σου, οι όποιοι θα σε χρησιμεί-
ουν ως κριταί και ό ηγοί. Και πρώτον δέν θα
είνε καλόν δ,ά νά έμπνέσθ, νά μή ζήτε μό-
νον με την συναναστροφήν μιάς γυναί-
κας. Κυτιάζετε λιγάκι τούς όμοιους σας. Αυτό θα
σός κάμη νά ξεσφιζετε λιγάκι τό μυαλό σας.

'Ο Λουκιανός ήρχισεν νά συζητά τότε εις
τό καφενάιον του la bourey, τό όποίον ήτο
ό τόπος της συναντήσεως νεαρών τινών συγ-
γραφέων και όπου άλλοτε έούχισε με τον
Φρεσσών δέν ήτο καφενάιον ηιστοδόσεων αό-
λο και δέν όμοιάζε με τή θορυβώδη ζυθοπω-
λεία του Καρμύ Λατέν μολονότι έδρίσασθ εις
τό μέσον περιούχης γκαρμίας από από φησθητός
παρακλέρως του 'Ωίσιου. Συναστειό από
μιάν αίθουσαν, όπου έπηγορεύετο ό κομισ-
μα μωχρής της δευτέρας ώρας με και μιάς μι-
κράς αίθούσης όνομαζομένη αίθουσα συνι-
θροιάσιον.

'Ο Λουκιανός γάρω στην θεορρήστρα
κάμιντο; θεορρήστρα της συναντήσεως έ-
κείνων, καθ' είχε σημερινή διαν άκόμη ήσχε-
το με τον Φρεσσών. Κερσικά δεκαοτά νέοι ή-
ταν δλη ή παρέα του φιλολογικού καφενάσιου.
Οι περισσότεροι ήσαν κοίτηαί, έπ' τόν όμοιον
μερικοί είχαν γκαρμισθ εις τό κοινόν ως κοι-
όθιοι. Πόσοι-ποτέ ήρχοντο ζωγράφοι, όσο τρεις
μοναχικοί μουσικοί και παλαιοί της παρής οι
όποιοι είχαν έγκαταλείψη την ποίησι, διά νά
γίνον δημοδιόγραφοι ή έγιναν ήθελοποιό και
ήρχοντο νά διοθν τί σκέπτεται δν' αϊτούς ή
παρέα.

Κάποιος 'Ιάκωβος Ναργκώ έδρε άξιον τή
παρέα τόν και με όθιον σναρμολώσθ γυήγορα.

'Ο 'Ιάκωβος Ναργκώ κερσικός για έμια
και πιθανόν νά ήτο, έρωμα ήτο
ό καθ' άγνωστός της παρής. Εν πάση πε-
ριπτώσει ήτο ένας κερσικός και έκαίτεται κερ-
όθιο, και εις όθιτην άκόμη την παρής. Ήτο
έμπνος, δύσκολο δασφίσει και έκαίτεται βα-
θεία. Σκαρμίζεμε ιδίας κερσικός με την έσω-
λίαν έός έκατομμυριόδης τούριτας.

— Είμαι άρχισος, λέγει. Έδρίσασθ άστρα
και αϊτιά μ' έκαοδίζει νά κάμη πορμήματα. Έ-
κλεφα την φουτιά, απ' τόν Προμηθέα ζούλις
ζούλις νά την μεταχειρισθ για νά φήσω την
σοφίαν μου. 'Ο Λουκιανός έργασθθη δν'
αϊτόν ό όπύρηντος ήρσασθ την άκρη και τό έ-
νιγα και έκαρμολόγησε διά τις πράξεις και

(*Ακολουθεί)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

ΒΡΑΒΕΙΑ Δ. Δ. Τ.

ΘΕΜΑ: ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΕΡΩΣ;

Ένα λόγων ιδιαίτερων πᾶς ἀ-γνω-
στης καὶ πᾶσα ἀγνωσία τῆς «Νέας
Γενεᾶς» δύνανται ἀ λάβῃ μέρους εἶναι τὸν
διαγωνισμὸν, χωρὶς γὰρ καταβίβῃ τὸ δι-
κώωμα συμμετοχῆς ὅθεν γρῶσαι, τὸν
ὅποιον εἶχον διὰ τὴν ἐκ τῆ προηγουμένου
φύλλου ἀ καὶ μόνον νὰ μᾶς ἀποστείλῃ
ἀποκόπτων, τὸ δελτίον συμμετοχῆς τὸ δη-
μοσιεύμενον εἰς τὴν 7ην σελίδα.

Βραβεία θὰ δώθωσι δύο.

Πρῶτον — Τρεῖς λίραι τουρκίας,

Δεύτερον — Δύο λίραι τουρκίας.

Προσέτι θὰ δημοσιευθῶσι καὶ εἰ εἰκό-
νες τῶν βραβευθέντων.

Εἰς τὸ Πασχαλινὸν Δεύκωμα τῆς «Νέ-
ας Γενεᾶς» θὰ δημοσιευθῶσι σχετικὰ με-
τὰς ἀπαντήσεως στίχοι.

Ὅλοι καὶ ἄλλοι ἀπαντήσατε εἰς τὴν δια-
γωνισμὸν μας τὸν τόσον εὐχάριστον. Οἱ
γεροντότεροι ἀναπολείετε τὰ περασμένα
μας. Οἱ νέοι γράφουσι ἀπὸ τῆς ζωῆς τῆς
τορινῆς ἀγάπης μας καὶ ὅσοι δὲν ἠγναθή-
σατε ἀ-όμην πῶς ἐπιθυμεῖτε, ν' ἀγναθήσα-
τε, αὐτὸ γράψατε.

Πεμτέμενον ὅλων σας τὰς ἀπαντήσεις.

Σημ.—Αἱ μὴ ἀπαντήσαντες ἀνα-
νήσαντες θ' ἀποχρίσονται, ἢ πῶς καὶ αἱ
μακροσκελεῖς.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τοῦ δημοσίου, ὅτι ἰδρύθη
ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Γαλατῶν σύλλογος μουσικός,
ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὁμιλος Φιλομούσων» σκοπὸν
ἔχει τὴν διδασκαλίαν μουσικῆς καὶ κινήσας
ὅσον τοῦ μουσικοδιδασκαλίου κ. Σε. Σταγγαλῆ.
Οἱ βουδόμενοι νὰ ἐγγραφῶσιν ἀποσπῶνται
εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συλλόγου ἐν τῇ Σχολῇ
τοῦ Γαλατῶν.

Ἡ Χρυσὴ Ἐλαφὸς

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Δ. ΚΟΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ἐνεαεὶ βροσίης, ὁμοῦ Γαλατῶν Σεράι,
Ἀριθμὸς 46.

Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδικαὶ ἑτοι-
μα καὶ ἐπὶ παραγγελίαι καθῶς καὶ τε-
λευτήσονται ἐπιδοσθῶσιν. Ἐορῶν τε-
λῆτα, καθῶς, ἀρκετὰ καὶ πρὸ παν-
τός εἰς τὴν ἀνεργασίαν.

Τὸ πασχαλινὸν Δεύκωμα τῆς «Νέας Γενεᾶς» θὰ μείνη ἀλησμόνητον διὰ τὴν καλαισθησί-
αν καὶ τὴν εὐμορφίαν του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ Θ. ΑΡΓΥΡΗ

Τῆς Κυριακῆς ἐβδόμη ἡ συναυλία τοῦ λαμ-
προῦ καὶ λαοφιλοῦς βαρυτόνου Θ. Ἀργυρῆ, ὁ
ὅποιος μετὰ τὴν ἠχηρὰν φωνὴν του εἰδείσε τὸ
σπάνιον τέλετον του καὶ κατεγύθησε τὸ
ἀκροατήριόν του. Ὑστερα ἀπὸ τὴν Λιτανείαν
τοῦ Σοῦμαρτ ἐπιτυχῶς μετὰ χάριν περισσὴν
καὶ πλήρη ἐπιτυχίαν εἰναι αἰνῶντα τοῦ Λεον-
κάβαλλο τόσον λεπτὸ ἔργον διὰ φωνὴν βαρυ-
τόνου.

Ἐπίσης θαυμάσαι ἦσαν αἱ δίσκοι μετα-
πέσει τοῦ Ballain maskera καὶ Herodiade.
Τὸ Faust ἐπαλεῖφθη καὶ ἀπάντησιν. Ἀληθῆ
φρονιτῆρα ἀκριβέστατα αἱ Ἑλληνικαὶ συνθέ-
σεις Σαυῆρα καὶ Κολομῆρη. Ἡ καλλιτέχνης
Δίς Δ. Πανοκροῦλου κατενθουάσθη μετὰ τὴν ἀπό-
δοσιν τῶν δυσκόλων συνθέσεων τοῦ Weber
καὶ List. Ὁ μουσικοσυνθέτης Σάμπρος κατεγυ-
ροκροτήθη. Εἰς τοὺς καλλιτέχνας προσεφῆθη-
σαν ὄραται ἀνθοδέσμοι.

Τὸ τέλος τῆς συναυλίας ἐλείσθη μετὰ
τραγουδῶν τῆς Ἑθνεῖας Ἀρμένης εἰς τὸ ὅποιον
ἐγένετο ἡ ἀποθέσις τοῦ κ. Θ. Ἀργυρῆ. Δίαν
προσέχω: ὅθι μᾶς προσφέρει νέας καλλιτεχνι-
κὰς ἀπολαύσεις.

CONTEMPLATION

Ὅπως τὸ πῆμα σὺ γὰρ γυνὰ,
Ἔτσι χεῖρ ἢ καρδίᾳ σὺν ἀγαπᾷ.
Κι' οὕτως ζῆτᾷ με οὕτως ἡσυχία γυνί
Καὶ πῶς καὶ τί ...
Παῖδων σὺν τ' ὄντορα ἄπειρο σὺν νεοῖ
Τὸ ἦλκεν ἢ ἠχέσθες. — Ἔτσι κι' ἡ χαρὰ
Βαθεῖα εἶναι ἡ πύρα πῶς καὶ τρονεῖ
Καὶ σποσεινῆ
Πῶς εἶναι τὸν κόπον τὸ γυνί, κι' ἄχρῶ
Φαντάζει πῶς ἀκουσὰ πῶς οὐρανῶ;
Κι' οὕτως ζῆτᾷ νὰ φυγαῖα τῆ σιωπῆ, —
Μ' ἀπὸ μακρῶν:
Σὰ νέφος πουπουλένιο, πῶς οὐρανῶ
Στὸν αἴθρα καὶ τῆ ζωῆς ἀπῶ.
Κι' οὕτως πῶς γυνί καὶ πῶς γυνί
Καὶ πῶς πῶν.

Κ. Καρθαῖος

ΠΕΙΡΑΓΜΑΤΑ

Κι' ἄλλος μουλγουρτζῆς.
Ὡς τόσον οὕτοι οἱ μουλγουρτζῆδες αἰωνίως
θὰ μᾶς εἶνε θέματα κομῶδίας. Ἄλλοις προ-
χθὲς εἰς τὴν «Κύρη τῶν Κρητικῶν» — ὅσα ξανα-
εἶδε καὶ θέατρον — μᾶς ρωτᾷ ἀπὸ τὸ πλατὸν κα-
θισματῶν: Τὸ αἶμα, Κύρη, μούτικα καὶ τῶμα ἴσι-
ται;
— Μάλιστα, Κύρη, αὐτὸ τὸ δῶμα στυαδύ-
εται μετὰ τῶμα καὶ μουσικήν, ἔτσι τὸ θέλει
ὁ συγγραφεὺς του.
— Μι, φίλε μου, ἴσως εἶσαν δῶμα, λυπητε-
ρὸ ἴσως καὶ κλάματα θὰ κάνομε.
Ὅταν ἐλπίσωσι πᾶς τὸ ἔργον ὁ μουλγουρ-
τζῆς γυνί σὺν γυνίκα του καὶ τῆς λέγει:
— Λίγε πᾶμα ἴσινα, ἰδὼ δὴο νεροπῆ εἶνε.
Ἄπο κόρτι καὶ ἄλλο δὲν ἴσασιν. Γιατὶ τὸν
πᾶμα πῶς δῶσαμε.

Κι' ἐγὼ ἐπιτολῶσασιν τὰ γῶμα μᾶς μετὰ τοὺς
μουλγουρτζῆδες καὶ λυπηθῶκα τὰ δὴο καθίσμα-
τα πῶς ἄδεια σκληρῶθησαν οἱ δὴο κῆρη ἐπὶ
μορφοῦσαν τὸ ἐνοικιασθῶν οἱ δὴο ἀπ' τοὺς πολ-
λοὺς πῶς ἔμειναν ἔξω τοῦ θεάτρον τὰ δὴο καὶ
ν' ἀπολαύσασιν θέατρον.

Προσγωγή.

Ταποῦς γνωστὸς κοσμηματοπώλης τοῦ Κα-
ράζιοι προσέθεσ ἐὰν ἔβγαινε ἀπ' τὸν χορὸν τοῦ κ.
Παπαδημητράτου τὸν ἔπιασε ἡ τοῖλλα νὰ μοι-
ράση τῆς οὐκλαμῆς τοῦ χορῶν ὁ ἴδιος.

Καὶ πράγματι ἄρχισε παρὰ τὴν περιτομημένην
φροσῆν καὶ τὸ βομποῦ τὸν ν' μοιράσησιν ἄλλες.
ἐπὶ οἱ φίλοι τοῦ βομποῦν ἀπὸ γλοῖτα ἔκεινος
ἀπότητος καὶ ἀπῶθῆς μοῖρασε καὶ μοῖρασε. Κά-
τωχῶς πῶς ἦταν τῶμα καὶ πῶμα δὲν ἐσημείω-
σαν τὴν πρῆλλα του γυνί δὲν τὸν καὶ γυνίκασαν.

Τὸν συγχωροῦμεν. . . . τὴν προσγω-
γῆν του. . . . καὶ τὸν εὐχόμεθα μετὰ καὶ ὁ
νὰ. . . . τοῦ πρῶτος ἡ πρῆλλα.

Παράκλησις.

ἘΠαρακαλεῖται ὁ κ. Σπηριδάτης εἰς τὰ Κερε-
στεῖδικα, πῶς μᾶς ἔγραψε τῶμα νὰ μᾶς ἐπὶ
τελευτῶν 3 φορῆς καὶ νὰ μᾶς ἀπέλθῃ εἰση-
σι νὶ τὸν ἔγγονομα σινδρομητῆν εἰς τὴν
«Νέαν Γενεάν» ἀπὸ τοῦ σπῶμα τὴν σει-
ρὴν καὶ τὴν ἀπόδειξιν πληρωμῆς, νὰ ἀφῶσιν
ἀπὸ τὰ γρατεῖα μᾶς, τὰ ἀληθῶς καὶ νὰ πᾶ-
σιν τὰ φύλλα, διὸς οὕτως μακαλῶς ἔχομε
οὕτω μακαλῶς γυνί νὰ τὰ στέλλομε καθῆ-
μέραν καὶ ἔκεινος νὰ μᾶς ἀρνεῖται, γυνί ἔκεινος
ἐπὶ πρῶνης.

Ἄν μετανιωσῶς ἢς μὴν πληρῶσῃ, τότε
ἔσορεν τοῦ στέλλομε τὴν «Νέαν Γενεάν».

Σὺν τὸ χιόνι, σὺν τὸ βροῦμα.

Μίση σ' εἶλο τὸν Γαλατῶν εἶνε πῶς καὶ καμῖ
τὰ καλύτερα φοιτᾷ. Ἄσπον σὺν τὸ χιόνι, φαν-
ομοῖα σὺν τὸ βροῦμα παρακαλεῖσθες τῆς οπι-
νθίας θῶμας τοῦ Ἄγιου Νικητοῦ, ὁ κ. Ζαχαρᾶ
μης. Τὰ βλίπεις καὶ τὰ λυπηθῶσιν τῶμα καὶ
γυνίκα. Ὅλοι, λοιπὸν, φοιτᾷ ἔπ' τοῦ κ. Ζαχα-
ρᾶ καὶ τὰ τῶμα σὺν βλίπῃ καὶ ὁ Θεὸς
τὸ Ρωσῶ.

ΣΙΝΕΜΑ ΚΟΣΜΟΓΡΑΦ
Σήμερον ἀλλοτῆ προγράμματος
διὰ τελευτῶν φρονεῖς Κων/πόλιν
Ἡ ΑΜΑΞΙΑ ΑΡ. 13
Τὸ γνωστὸν καθημερινὸν καὶ πρῶ-
παισιῶδες μυθιστόρημα τοῦ
ΣΑΒΙΕ ΝΤΕΜΟΝΤΕΠΕΝ
Εἰς 24 ἑτάων καὶ 2000 στίχων
μετὰ τὴν ὀραίαν πολωνίδα Μασῶδ
ὅσοι καὶ τὸν ἠλίμην Ἰταλὸν κα-
λιτέρη ἔσομα.

ΚΑΝΕΙΣ-ΚΑΝΕΙΣ
Δὲν πρῶσι τὰ μὴν ἔσθη τῶμα χορὸν εἰς τὴν
ἐποχὴν μᾶς γυνί.

Ο. Κ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΤ Σ
Ὁ πῶμας πῶς ἴσασιν
νεμῶς καὶ πῶμα τῶμα
ἄλλοις τῶμας χορῶς
ἀναλαομῶν τὴν διδασκαλίαν σας. Αἶδει κα
ἠμῶν τῶμα, Περσευεῖν καὶ Κερκεῖν.

Ἐπεὶ δὲ: Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ δ. ν.

ΤΥΠΟΙΣ ΜΑΚΡΙΑΟΥ-ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ, ΓΑΛΑΤΑ

ΔΕΛΤΙΟΝ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΤΗΣ
«ΝΕΑΣ ΓΕΝΕΑΣ»

... ΘΙΑΣΟΣ ΚΥΒΕΛΗΣ ...

ΛΕΠΕΝΙΟΤΗΣ

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΥΒΕΛΗ

ως το προδελι ουρλια ειπυσαν.

ΑΛΗΘΙΝΑ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ

PHOTO-PIK

ΜΕΓΑΛΗ
ΟΔΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΑΝΙ ΕΥΡΩ
Π.ο.ε. Πανεβιας ΑΡ. 430
ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΑΙ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ
ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ.

ΕΝΑΣ
ΕΙΝΕ
Ο ΚΟΣΜΑΣ

Μικ. οδ. του Σίου 102.
ΠΑΡΦΥΜΕΡΙΑ -
ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ -
ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ -
ΠΑΣΗΣ ΘΡΕΣΚΕΙΑΣ